

שי גולדשטיין

בטרילוגיית פורטרטים עצמיים בידאן, פניו של האמן, צבועים עד צאור בשכבה צבעונית, לבן, אדום ושחור. הצבע מטשטש את זהותו ולכאורה מאחד את תו פניו למסכה אך ככל שהמבט משתנה, הסמליות שבצבע הנחרץ נשברת ומתפרקת לגוונים. הראש הצבוע נבלע ומתאחד עם הרקע. המבט על הגוף המתעלף מפרק את האשליה ומגלה מרכבות, חושף אמת אנושית עם מנעד של הבעות אישיות ואוניברסאליות כאחד. בשלושת הפורטרטים הזמן סטטי ונע במעגלים, לפי רוח, ולא ברור אם הוא באמת חולף. בפורטרט הלבן הפרחים הרעננים שוברים במעט את הסטיות אך התנועה שלהם רק מדגישה את חסר החיות בפורטרט ומעלה שאלות על קיום וחדלון. בפורטרט האדום, הזמן נתפס כמקוע, הוא מחזיק פוטנציאל להתפרצות, צובר צפייה לאלימות, לפעולה אנטיסטית, לתשוקה- אך החריץ המפתה לא מטפף עסיס והדמות הגברית עיפה, מניחה את ידה הכבדה על האבטיח. הסכין מנח מסרס לצדם, מצטט אלימות אבל לא פועל בה. בפורטרט השחור נראה כי הזמן מתמשך משחר ההיסטוריה, עוד מימי קין והבל, ההמתנה אל מולו מחזיקה מרחק מעמדי, דתי, גזעי ותרבותי שנוצב ומאיים להתפרץ שוב ולהכניע במכות נבט. ריב האחים העתיק מטיל צל שחר והפחד מהאחר מגלה את פניו ומאיים. הדיתים על השלחן, מנחת הפרי הבכרי, מחזירים את המבט והאחריות אל הזמן והזירה המקומית.

פורטרט מתוך ציוריו של גולדשטיין

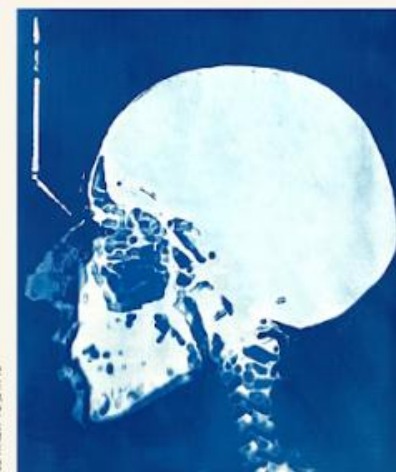
הגלריה לאמנות ישראלית במרכז ההנצחה קרית טבעון מארחת את "גלריה הצד השני" המכון לאמנות תל-חי

נשכבה חושפפת

גל מקליין מיטשל • מוריה אשכנזי • שי גולדשטיין • עיריית בראל בסן
אוצרת: מאיה גצוב פק

כל ציור עוצב בצבע לבן

עיריית בראל בסן

כמו חתכי עומק של שכבות גאולוגיות, עיריית בראל בסן חוקרת את השוניים בחומר. היא מודדת אותם בהתאם לסוג החשיפה המשפעת מהזמן והפגע, מהלך הרוח. המבט לתוך השכבות חושף אמתות, מכפיל משמעויות, ומעורר השמאות מול האסתטיקה של העמק. הכסות מסתה ביפי אצל בהצצה פנימה מסעלים כוחות משיכה אל אי השלמות, אל השבירה, אל האמת הדמיונית, המפשטת ונטולת המסכות. ב'כל אדם' צלום הרנטגן מיצר חשיפה כפולה. הרנטגן מראה גם את שבפנים, וגם את הכסות, התמונה שנוצרת מחברת שלד עם תו פנים והקבעה. עם החשיפה לציאנוטיפ האור נצבע בכחל וחושף הלך רוח, מחשבה ואולי אפילו זכרון.

זו ליפנות ולהסתיר
ם, צלקות וגלדים.
משי על גוף, את
חשיפה של אמת
מאחורי הכסות
ה, מלאה בבושה
הנגות והכחשות.
ור להתחבא יותר
ול האנץ (חומת)
שבניים, מכנה את
ים בין הים לנהר
ירות, ללא רחוש
קום להתארח בו,
פחות, העבודות
וכבות נוספות של
ולת, עומדות מול
חשופה למראות
נחשפות וחומות
יעים מבט שחודר

